

Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvordan harmonerer lige præcis den sætning med det, som regeringen nu får indført med pinsepakken. Det synes jeg at statsministeren skylder os et svar på.

Så gjorde statsministeren også en stor del ud af at kommentere min påstand om regeringens mange løftebrud. Jeg nævnte i min indledning, at jeg ikke ser noget som helst galt i at have visioner om den politik, man ønsker at føre, men problemet er jo, at regeringen siger ét for derefter at gøre stort set det stik modsatte. Sagen er jo, at lige præcis det, som statsministeren lover, ville han højst sandsynligt kunne finde et flertal for her i Folketinget. Og det betragter jeg som løftebrud.

Så fremhæver statsministeren igen, at arbejdsløsheden er faldet og beskæftigelsen er steget. Så sandt som sagt. Men hvad så med bruttoskatten? Er det ikke udtryk for et løftebrud, at bruttoskatten netop ikke er faldet i den samme periode? Da bruttoskatten blev indført, gjorde regeringen en dyd ud af netop at koble bruttoskatten til arbejdsløsheden. Det er, hvad jeg kalder et løftebrud.

Med hensyn til nytårstalen kan jeg forstå, at statsministeren åbenbart kom til at tale over sig eller i hvert fald manglede at forklare børnefamilierne, hvad det egentlig var, statsministeren mente, men det har vi så altså fået at vide her i dag. Statsministeren har galopperet langt fra sine løfter til børnefamilierne. Og igen må jeg sige, at der lige præcis er tale om et løfte, som vi i Venstre gerne vil være med til at hjælpe statsministeren med at indfri. Kan vi ikke gøre det bedre, spørger statsministeren. Jo, det kan vi. Vi vil gerne være med til at gøre vilkårene bedre for statsministeren, og i løbet af debatten her pegede vi netop på, hvad vi ønsker at gøre for børnefamilierne.

Vi ønsker at indføre et system, hvor de resourcer, som det offentlige bruger på børnepasning i dag, skal kommunerne have mulighed for at lade følge barnet. Men jeg har så til gengæld forstået på den socialdemokratiske ordfører, at det ikke er socialdemokratisk politik at lade forældrene selv passe deres børn. Nej, nej, børnene skal absolut i institutioner! Vi må endelig ikke overlade børnepasningen til forældrene, for det kunne der måske komme noget meget, meget skrækkeligt ud af!

Børnene skal ifølge Socialdemokratiet absolut i daginstitutioner. Det er en holdning, som vi ikke deler. Vi tror på, at rigtig mange børnefa-

milier faktisk ønsker friheden, valgfriheden, til selv at vælge, hvordan de kan varetage pasningen af deres børn. Det er jeg helt sikker på at rigtig mange børnefamilier er enige i. Men jeg må altså blot med stor skuffelse konstatere, at det er regeringen og Socialdemokratiet ikke parat til at diskutere.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg går ud fra, at det skyldes en forglemmelse hos Venstres ordfører, at Venstres ordfører ikke meddelte Folketinget, hvordan Venstre havde tænkt sig at stemme til det fremsatte forslag til vedtagelse. Det samme gælder i øvrigt den socialdemokratiske ordfører, som undlod at tage ordet.

Jacob Buksti (S):

Jeg vil bare trøste fru Kirsten Jacobsen med, at når jeg ikke tog ordet, så var det, fordi Venstres ordfører var hurtigere.

Jeg synes, det er meget interessant, at fru Kirsten Jacobsen fremsatte et forslag til vedtagelse, efter at hr. Holger K. Nielsen havde haft sit ordførerindlæg. Seks ordførere fra seks partier plus Venstres ordfører har været på talerstolen, og ingen har mig bekendt omtalt, hvordan man ville stille sig til den vedtagelse. Den har overhovedet ikke – undskyld, fru Pia Kjærsgaard får min uforbeholdne undskyldning, men ellers har det ikke været noget større tema. Det er jo selvfølgelig i sig selv interessant.

Jeg anerkender også helt og fuldt fru Kirsten Jacobsens parlamentariske tæft og historiske viden forstået på den måde, at det forslag, fru Kirsten Jacobsen har fremsat, i realiteten er reminiscenserne af en dagsorden, som blev vedtaget enstemmigt i Folketinget den 25. april 1991. Det er sådan set ret godt set.

Det er de sidste to pinde, der er tilbage, fru Kirsten Jacobsen med sit falkeblik har slået ned på. Til det er så at sige, at med hensyn til den første pind er fru Kirsten Jacobsen i den situation, at den er opfyldt med det her, nemlig Socialministeriets bekendtgørelse nr. 328 af 22. april 1998, som er fremsendt til Socialudvalget, alm. del, bilag 273, og modtaget i udvalget i dag. Der står præcis dette her. Så derfor kan man sige, at indskærpelsen er sket pr. dags dato.

Til den næste pind: Jamen det er det, vi alle sammen har arbejdet på siden 1991. Der er sket